

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 189283 17 Рев
Бања Лука, 4.10.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Биљане Томић, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља М.Р. из Б.Л., ..., кога заступа В.Р. адвокат из Б.Л., ..., против тужене РС, коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, сједиште замјеника Бања Лука и Г.Р. из Д., кога заступа М.Ј. запослена у Центра за бесплатну правну помоћ Б.Л., ради накнаде штете, вриједност спора 23.500,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 189283 15 Гж од 31.5.2017. године, на сједници одржаној 4.10.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 189283 14 П од 21.8.2005. године, обавезан је тужени Г.Р. (даље: друготужени) да тужитељу исплати на име накнаде нематеријалне штете износ 12.900,00 КМ, од чега: за душевне болове због умањења животне активности 5.600,00 КМ; за претрпљене физичке болове 3.500,00 КМ; за претрпљени страх 2.200,00 КМ и на за душевне болове због наружености 1.600,00 КМ, уз накнаду трошкова поступка у износу од 1.936,55 КМ, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате а тужбени захтјев преко досуђеног износ у односу на овог туженог и у цјелини у односу на тужену Републику Српску (даље: првотужена), одбијен је као неоснован.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 189283 15 Гж од 31.5.2017. године, жалба тужитеља и друготуженог су одбијене и првостепена пресуда потврђена и одбијен је захтјев тужитеља за накнаду трошкова састава жалбе.

Тужитељ ревизијом побија другостепену пресуду у одбијајућем дијелу у односу на првотужену, због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев у односу на ову тужену усвоји или у том дијелу укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

У конкретном случају првостепена пресуда је донесена 21.8.2005. године, дакле, након ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 61/13), који је ступио на снагу 27.7.2013. године, и сагласно одредби члана 456а) ЗПП, има се приијенити у овом поступку.

Другостепеном пресудом која се побија ревизијом, жалба тужитеља је одбијена и потврђена је првостепена пресуда којом је одбијен захтјев тужитеља да му првотужена накнади нематеријалну штету у укупном износу од 23.500,00 КМ са каматом од пресуђења до исплате (чији износ у смислу одредбе члана 316. ЗПП није од значаја за оцјену дозвољености ревизије), и тај износ представља побијани дио правоснажне одлуке. Како вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ ревизија тужитеља, није дозвољена (члан 237. став 2. ЗПП).

Ревидент се позвао на одредбу члана 237. став 3. ЗПП, а као материјално правно питање које је битно за одлуку у овом спору означио је питање – одговорности првотужене за штету коју је причинио војник Војске Републике Српске употребом војног ватреног оружја (опасна ствар) које је њено власништво. Остали разлози се односе на указивање на одредбе чланова 170., 173., 174. и 176. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", број 29/78, 39/85 и 57/89, те "Службени гласник Републике Српске" број 17/93, 3/96 и 39/03 и 74/04) и на неправилну оцјену пресуде о кривичној одговорности друготуженог за кривично дјело..., у чијем вршењу су тужитељу нанесене тјелесне повреде, по основу којих се овдје тражи накнада штете.

Овакви наводи, супротно тврдњи ревизије, нису довољни да би се одлучивало о иначе недозвољеној ревизији и они уствари представљају ревизионе разлоге којима се оспорава конкретна другостепена пресуда, због погрешне примјене материјалног права и повреда одредаба парничног поступка. Њима се не објашњавају разлози из којих би произлазило да је рјешавање постављеног питања важно за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, што је услов за одлучивање о недозвољеној ревизији, нити се у ревизији указује на конкретне парнице поводом истог предмета спора, ни на конкретне

случајеве у којим другостепени судови различито суде поводом примјене означених законских одредби, па уопштено навођење у вези наведеног питања, нема карактер правног питања које предвиђа одредба члана 237. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога а на основу одредби члана 237. став 2., 3. и 4. ЗПП у вези са чланом 247. став 5. и 6. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић